

Ликургъ. Доряне-ти завоювали Лаконинъ подь войводство-то на двама брата, и оть тогава въ Спартж имало всякога по два царя. Тии рѣдко ся намирали помежду си сговорни; а покорени-ти Лаконци чясто вди-гали главж възъ завоевателе-ты си; та оттова ставали голѣмы смущения и размирици. Нъ въ IX вѣкъ прѣди Хр. показался единъ чловѣкъ, който съ свои-ты законы турилъ рядъ въ Спартж. Това былъ Ликургъ, който былъ оть единый царскый родъ. За него приказвать, че врагове-ти му го наклеветили, какво ужъ ималъ на умъ да усвои всичкж-тж върховнж власть; тогава той оставилъ отечество-то си, и много врѣмя пжтувалъ по грѣцкы-ты острова, въ Малж Азиж и въ Египетъ. Спартанци-ти сами го помолили да ся върне та да имъ даде законы, който да прѣкъснжтъ смущения-та имъ. Ликургъ имъ исполнилъ желание-то. Делфийскый ора-кулъ му одобрилъ законы-ты. Слѣдъ това, казвать, Ли-кургъ накаралъ народа да ся закълне, че ще исполнява законы-ты му, доклѣ ся завърне, и отышълъ пакъ да пж-тува по чужды земи; нъ тамъ той умрѣлъ оть-гладѣ, и заржчалъ да хвърлятъ тѣло-то му въ море-то, за да не можтъ Спартанци-ти да развалятъ законы-ты му.

Отъ врѣмя-то на Ликургово-то законодател-ство Спартанско-то царство имало слѣднж-тж урядбж:

Дорийци-ти или Спартияти-ти живѣли въ Спартж, и были владѣтелиж воинишкж кастж. Покорени-ти жи-теле ся дѣлили на два ряда (класса): на слободны и робю. Слободни-ти (извѣстни подь имя *периекы*) насе-лявали лаконскы-ты градове, боравили съ търговиж, занаятъ и давали даване; робю-ти, наречени *илоши*, были робскы покорени на спартияты-ты, слугували имъ и обработвали поля-та имъ.

Въ Спартж както наирѣдъ си имало два наслѣд-ственни царя. Нъ власть-та имъ была много опрѣдѣ-лена: първо, съ свѣтъ оть двадесять и осмь старци, всякой оть 60 годинъ нагорѣ (*жерусия*), второ, съ пять особыны намѣстници (*ефори*), които наглядвали всичкж-тж царциж. Под-голѣмы-ты работы расправлялъ наро-